خبر

تأکید رئیسی بر تلاش بیشتر بخش‌ها برای ثبات بازار

جمعی از مدیران حوزه‌های فرهنگ، اقتصاد و امنیت دیروز دوشنبه در نشستی به‌ریاست آیت‌ا... سید ابراهیم رئیسی، راهکارهای حفظ و ارتقای ثبات و آرامش بازار را مورد بحث و تبادل نظر قرار دادند.

رئیسی گفت: اقتصاد باید در محور تلاش‌های دولت و مجلس باشد. رئیس جمهور در این نشست با اشاره به تمرکز دشمن بر ناامید کردن مردم از طریق فضاسازی‌های کاذب و ایجاد نوسانات اقتصادی، بر ضرورت تلاش و همکاری بیشتر همه بخش‌ها برای تقویت ثبات و آرامش بازار تأکید کرد و تقویت همکاری و هم‌افزایی بخش‌های رسانه‌ای دستگاه‌های دولتی جهت اطلاع‌رسانی به مردم و تنویر افکار عمومی را خواستار شد.

پیش از این رئیسی در «نشست مشترک نمایندگان و منتخبین مجلس شورای اسلامی با هیأت دولت» با اشاره به جهش تولید با مشارکت مردم به عنوان شعار سال گفته بود: جهش تولید متفاوت از رشد تولید است و الزامات مختص به خود را دارد.

انتظار رهبری معظم انقلاب اسلامی و مردم از ما جهش تولید است. در این راستا زمینه‌سازی برای مشارکت حداکثری مردم در جهش تولید از جمله مسائلی است که باید به شکل جدی مورد توجه دولت و مجلس باشد.

گزارش «جام جم» از دستاوردهای مهم کشورمان همزمان با روز ملی فناوری هسته‌ای

پیشتازی در فناوری سرافرازی ایران

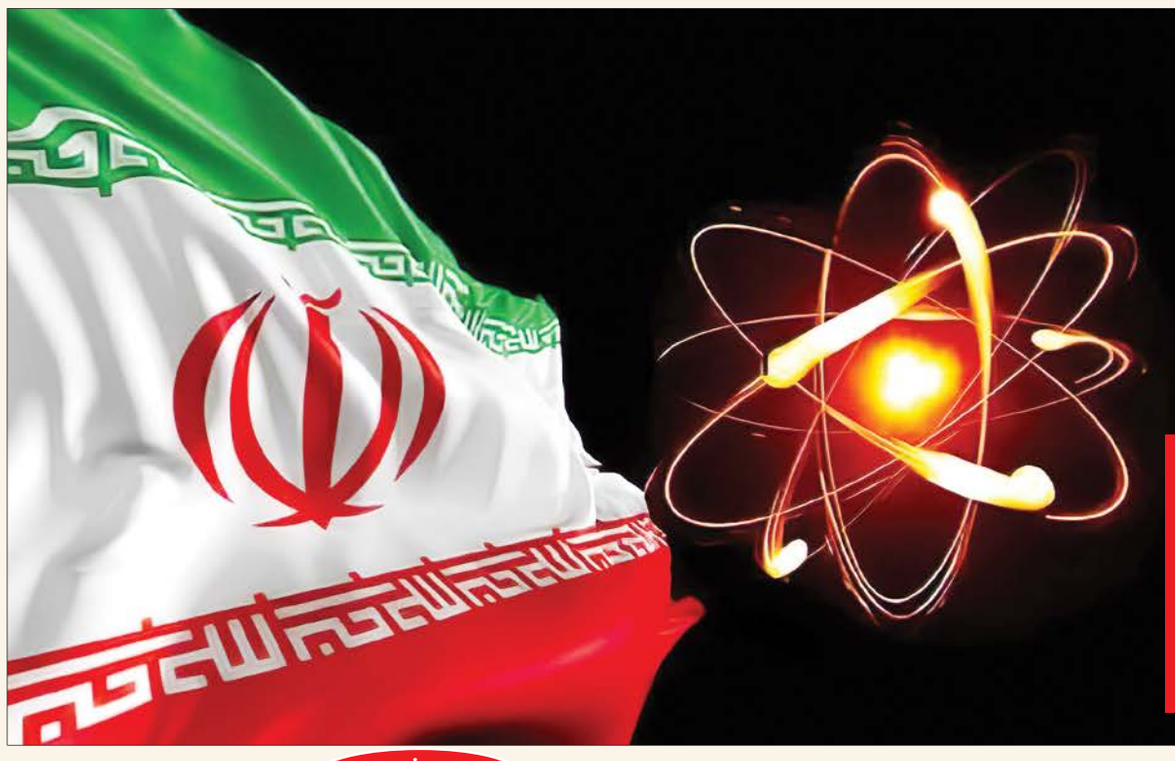

۱۸ سال پیش بود که بیستمین روز از فصل بهار با پیشنهاد شورای عالی انقلاب فرهنگی در تقویم ملی کشور مزین به‌روز ملی فناوری هسته‌ای شد تا یادآور غرور ایرانی و مصداقی برای پایمردی ملت ایران در مقابل حق مسلم‌شان جهت دستیابی به صنعت هسته‌ای باشد. ۲۰ فروردین ماه ۸۵ که دانشمندان ایرانی موفق به تولید چرخه کامل سوخت هسته‌ای در مقیاس آزمایشگاهی شدند، ملت ایران روز خود را با این خوش خبری آغاز کردند و دستیابی دانشمندان کشور به فناوری غنی‌سازی اورانیوم را جشن گرفتند تا در حافظه جمعی ملت ثبت شود که جمهوری اسلامی ایران همواره از حق قانونی خود در استفاده از انرژی هسته‌ای پاسداری می‌کند؛ موضوعی که در این سال‌ها به نظام سلطه که بیشترین سنگ‌اندازی‌ها را برای توقف این فعالیت‌ها انجام داده است، اثبات شد و آنها فهمیدند که ملت ایران بیدی نیستند که با این بادها بلرزند و از دستیابی به این حق مسلم -که فواید زیادی را برای نسل آینده دارد- پا پس بکشند.

بررسی تاریخی آغاز فرآیند بومی‌سازی صنعت هسته‌ای، نحوه ورود جمهوری اسلامی ایران به باشگاه کشورهای صاحب فناوری غنی‌سازی اورانیوم، ضرورت برخورداری و بهره‌مندی از فناوری هسته‌ای و دستاوردهای کلیدی صنعت هسته‌ای موضوعاتی هستند که در این گزارش به آنها پرداخته می‌شود تا ضمن تبیین ممارست و تلاش دولتمردان و دیپلمات‌های کشور، بخشی از خدمات دانشمندان و نخبگان این عرصه به صورت عمومی در دسترس مخاطبان قرار گیرد تا متوجه شوند که این صنعت به رغم همه خیانت‌ها و سنگ‌اندازی‌های عوامل داخلی و خارجی از نفس نیفتاده و تبدیل به نماد اقتدار و ابتکار عمل دانشمندان کشورمان شده است.

آغاز فرآیند بومی‌سازی صنعت هسته‌ای

تلاش برای دستیابی به فناوری هسته‌ای در ایران به دهه ۵۰ میلادی برمی‌گردد که محمدرضا پهلوی به تشویق آمریکایی‌ها -که درحال حاضر بزرگ‌ترین دشمن ملت ایران برای غصب این دستاوردها هستند- به فکر دستیابی به انرژی هسته‌ای افتاد و به این ترتیب ایران در سال ۱۹۵۸میلادی (۱۳۳۶شمسی) به عضویت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در آمد و ۱۰ سال بعد پیمان عدم تکثیر سلاح‌های هسته‌ای (N. P. T) را پذیرفت و آمریکا اولین رآکتور تحقیقاتی پنج مگاواتی آب سبک که به نام رآکتور تحقیقاتی تهران شناخته می‌شود را به ایران فروخت و در ادامه حدود پنج کیلوگرم سوخت اورانیوم غنی شده سطح بالا به ایران داد که همچنان تحت بازرسی رسمی و غیررسمی کارشناسان و بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی است.

تاسیس سازمان انرژی اتمی که امروزه پرچمدار توسعه صنعت هسته‌ای کشور است به سال ۱۳۵۳ برمی‌گردد که موظف به ساخت نیروگاه در بوشهر و دارخوین، ایجاد تأسیسات آب شیرین‌کن در بوشهر و تأمین سوخت و پشتیبانی فناورانه از نیروگاه‌ها شد و علاوه بر این، تربیت دانشجو در رشته هسته‌ای را نیز در دستور کار قرار داد و دانشگاه تهران و شیراز متولی این کار شدند اما پیروزی انقلاب اسلامی ایران و عزم بانیان انقلاب در تغییر رویکردهای حاکم بر کشور موجب هراس طرف‌های غربی شد و آنها متوجه شدند که نظام جدید هیچ سنخیتی با دوره پهلوی که دست‌نشانده است، ندارد؛ بنابراین بدعهدی‌ها آغاز شد و قراردادهای مرتبط با تکمیل پروژه‌های هسته‌ای بلاتکلیف ماند و رژیم بعث نیز در تکمیل خوش‌خدمتی‌های خود به اربابان غربی، اقدام به بمباران نیروگاه‌های بوشهر کرد و همه این عوامل دست به دست هم داد تا توسعه صنعت هسته‌ای کشور در یک مقطع متوقف شود.

آغازی دوباره برای پیشرفت‌های هسته‌ای

به رغم افت و خیزهای فراوانی که در صنعت هسته‌ای کشور رخ داد اما مسئولان این عرصه هرگز مایوس نشده و با تاکیدات رهبر انقلاب بر تلاش‌های خود در این حوزه افزودند تا این‌که در سال ۱۳۶۴ مشخص شد که منطقه ساغند یزد از ذخایر عظیم اورانیوم (حداقل ۵۰۰۰ تن) برخوردار است لذا اقدامات مرتبط برای دستیابی به فناوری چرخه سوخت هسته‌ای و غنی‌سازی اورانیوم این بار با مشارکت کشورهای دیگر در دستور کار قرار گرفت و مسئولان وقت به سراغ کشورهایی نظیر روسیه، چین، آرژانتین، کانادا، اتریش، مولداوی، اوکراین، کره شمالی، اسپانیا، جمهوری چک، آفریقای جنوبی، پاکستان و لهستان رفتند تا با کمک آنها تجهیزات مورد نیاز در فرآیند دستیابی به فناوری هسته‌ای را وارد کرده و گامی به منظور راه‌اندازی معدن ساغند بردارند. همکاری با چین، آرژانتین و روسیه در این زمینه کلید خورد و می‌توانست توفیقات و دستاوردهایی را هم برای کشور به ارمغان بیاورد که با شیطنت آمریکا و همدستی اسرائیل به بار ننشست اما با همه این کارشکنی‌ها، دانشمندان ایرانی موفق به تولید چرخه کامل سوخت هسته‌ای در مقیاس آزمایشگاهی شده و جهانیان در جریان خبر دستیابی ایران به فناوری غنی‌سازی اورانیوم و راه‌اندازی زنجیره کامل غنی‌سازی به وسیله سانتریفیوژهای ساخت ایران قرارگرفتند و به این ترتیب جمهوری اسلامی ایران وارد باشگاه کشورهای صاحب فناوری غنی‌سازی اورانیوم شد.

کاربردهای متنوع انرژی هسته‌ای

کاربرد انرژی هسته‌ای در تولید برق، در پزشکی و امور بهداشتی، در بخش دامپزشکی و دامپروری، در دسترسی به منابع آب، در بخش صنایع غذایی و کشاورزی، در بخش صنعت، کاربرد تکنیک هسته‌ای در شناسایی مین‌های ضد نفر، تهیه و تولید کیت‌های رادیو دارویی برای مراکز پزشکی هسته‌ای، تهیه و تولید رادیو دارویی به منظور تشخیص بیماری تیروئید و درمان آنها، تهیه و تولید کیت‌های هورمونی، تشخیص و درمان سرطان پروستات، تشخیص سرطان کولون، روده کوچک و برخی سرطان‌های سینه، تصویربرداری بیماری‌های قلبی، تشخیص عفونت‌ها و التهاب مفصلی و... تنها بخشی از مزایای برخورداری از صنعت هسته‌ای در ارتقای سطح زندگی بشر دارد.

برش

صعود ایران به جایگاه سوم پزشکی و رادیودارو دنیا

محمد اسلامی، رئیس سازمان انرژی اتمی در نشست خبری که صبح دیروز به مناسبت روز ملی فناوری هسته‌ای برگزار شد، با اشاره به طرح توسعه نیروگاه‌های اتمی، اظهارکرد: در سال گذشته و در راستای توسعه زیرساخت‌های پژوهشی و شتاب‌دادن تجاری‌سازی صنعت هسته‌ای اقدامات قابل توجه‌ی داشتیم و به‌طور مشخص حجم فعالیت‌ها در پرتودهی دو و نیم برابر سال ۱۴۰۱ بود و این برای ما بسیار مهم بود چون پرتودهی در سلامت و امنیت غذایی و زیست‌محیطی تأثیر دارد. وی با اشاره به برگزاری نخستین کنفرانس بین‌المللی هسته‌ای در اردیبهشت ماه تصریح کرد: در پزشکی و رادیودارو ۱۵ دستاورد جدید را ثبت کردیم که می‌توان ادعا کرد سازمان در رده سوم دنیا در این بخش حرکت می‌کند. رادیوداروهای ما از جنس درمانی است که تومورهای سرطانی ازجمله پروستات را بهبود می‌بخشد. سازمان انرژی اتمی در راستای تحقق به شعار سال ۱۴۰۳ نیز برنامه‌هایی را پیش‌بینی کرده است و بر همین اساس ۱۲ قطب به منظور جهش تولید با مشارکت مردم به بهره‌برداری خواهد رسید و برای هر یک از این قطب‌ها، یک سامانه تعبیه می‌شود تا زمینه حضور واقعی مردم فراهم شود و سازمان برای تسهیل این امر بنا دارد گام اول که گام ریسک است را عهده‌دار شده و مراحل بعدی را به بخش خصوصی و علاقه‌مندان این عرصه واگذار کند. بدون تردید رسیدن به این جایگاه ارزشمند که همواره تحت تأثیر فشارهای بین‌المللی و صدور قطعنامه تحریمی شورای امنیت علیه کشورمان بوده، مرهون تلاش دانشمندان هسته‌ای و شهدای این عرصه است که توطئه‌های دشمنان قسم‌خورده داخلی و خارجی را خنثی کرده و زمینه سربلندی کشورمان را فراهم آورده است و این پیام را به بداندیشان و تنگ‌نظران مخابره می‌کند که ایران غیرهسته‌ای اصلا قابل تصور نیست و نظام بین‌الملل باید با واقعیت ایران قوی که امنیت و بازدارندگی خود را معامله نمی‌کند، کنار بیاید.

گزارش

اظهارات مولوی عبدالحمید برای «گفت‌وگو» با تروریست‌ها را بررسی کرده‌ایم

گفت‌وگو بر سرخونِ «هموطن» یا تجزیه «وطن»؟

گرچه مدت‌هاست منبر مولوی عبدالحمید به منبری پرتنش تبدیل شده و سخنانی که از تریبون مسجدجامع مکی زاهدان شنیده می‌شود، رنگ‌وبویی از اتحاد ملی بر سر منافع مشترک ملی و از همه مهم‌تر امنیت ملی ندارد؛ اما سخنان اخیر وی درباره «گفت‌وگو با تروریست‌های «جیش‌العدل» یا به زبان بهتر «جیش‌الظلم»، نگرانی از تفکرات شکل‌گرفته برای هموطنان پامنبری این امام‌جمعه اهل سنت را که به سخنان وی باور دارند بیشتر کرده است.

گروهک تروریستی جیش‌العدل که برخلاف عنوانش اقداماتی ظالمانه و جنایتکارانه علیه مردم، منافع و امنیت ملی انجام می‌دهد و از این رو آن را جیش‌الظلم می‌نامیم، به رهبری صلاح‌الدین فاروقی یا همان عبدالرحیم ملازاده، حدودا از ۱۲ سال پیش تشکیل و از آن زمان تاکنون اقدامات تروریستی و درگیری مسلحانه در محدوده سیستان و بلوچستان ایران انجام داده که منجر به شهادت هموطنان نظامی و غیرنظامی شده است.

این گروهک تروریستی گرچه خود را گروهکی اسلامی از مذهب سنی و حامی و مدافع منافع مردم بلوچ معرفی می‌کند اما به اذعان محمد منظرپور، سردبیر سابق بی‌بی‌سی ریشه جیش‌العدل به سازمان سیای آمریکا، موساد اسرائیل و منافقین خلق بازمی‌گردد و این گروهک درواقع از این سه عنصر خط می‌گیرد و پرواضح است که تامین‌کننده اهداف سیاسی سایر کشورها به‌ویژه اسرائیل و آمریکاست و برای آنها و نه مردم ایران دست به اقداماتی می‌زند که در ظاهر رنگ ایدئولوژیک به خود گرفته است.

آخرین جنایت این گروهک تروریستی نیز مربوط به حمله همزمان به چهار پایگاه «ستاد فرماندهی سپاه‌پاسداران شهرستان چابهار»، «مقر دریابانی، اداره آگاهی و کلانتری ۱۱ شهر چابهار»، «سپاه ناحیه شهرستان راسک» و «پایگاه سپاه در شهرستان راسک» در شامگاه ۱۵ فروردین می‌شود که براساس آخرین اطلاعات ۱۶ نفر به شهادت رسیدند. سپاه‌پاسداران ۱۲ شهید و نیروی انتظامی چهار شهید در مسیر امنیت کشور تقدیم کردند.

توجیه ترور برای ایجاد مانع بر سر راه «طرح مکران»

جیش‌العدل یا به زبان بهتر جیش‌الظلم هدف از اجرای این عملیات تروریستی را تلاش برای ناکام گذاشتن بخشی از برنامه‌های طرح «توسعه سواحل مکران» اعلام کرد که «مردم غیور بلوچستان اجازه نخواهند داد خاک عزیز آنها تبدیل به زمین بازی و فتنه‌آفرینی‌های رژیم شود!» و کشورهایی که قصد سرمایه‌گذاری در طرح مکران را دارند نیز دعوت به عقب‌نشینی کرد.

اما طرح مکران چیست؟ براساس طرح توسعه مکران که کلیات آن دی سال گذشته به تصویب شورای توسعه سواحل مکران رسید؛ وزارت امور اقتصادی و دارایی، دبیرخانه شورای توسعه سواحل مکران، صندوق توسعه ملی، سازمان برنامه و بودجه، وزارت راه و شهرسازی و وزارت نفت مکلف به انجام اقداماتی در زمینه سرمایه‌گذاری، تسریع در اجرای طرح‌های زیرساختی و مواصلاتی، تامین منابع، تامین گاز پروژه‌ها و شناسایی میادین نفت و گاز شده‌اند.

این طرح پنج‌ساله توسعه، براساس بررسی اسناد فرادستی مانند طرح آمایش سرزمین، طرح آمایش استان‌های سیستان و بلوچستان و هرمزگان، طرح توسعه و عمران منطقه ساحلی مکران و سند طرح جامع مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی ایران، تهیه شده که اهداف بارگیری و انتقال ۱۵ میلیون تُن کالا در سال در مسیر کریدورهای بین‌المللی، گسترش سکونتگاه‌ها و شهرهای موجود و ایجاد شهرهای جدید به میزان دو میلیون و ۵۰۰ هزار نفر، گسترش زیرساخت‌های فرهنگی و آموزشی، تولید و انتقال ۱۷ هزار مگاوات برق، تأمین و انتقال سه میلیون متر مکعب آب شرب کشاورزی و صنعتی، ایجاد ۴۰۵۰ تخت درمانی و ایجاد پنج منطقه پیشران اقتصادی در سواحل و توسعه صنایع نفت و گاز و پتروشیمی، معدنی و گردشگری، شیلات و کشاورزی، کشتی‌سازی و پشتیبانی بندری، صنایع الکترونیک و حمل‌ونقل را در سواحل مکران و برای مدت پنج سال دنبال می‌کند.

برش

نگرانی از پامنبری‌های شیخ و هدایت اشتباه آنها

سخنان اخیر مولوی عبدالحمید گرچه تازگی ندارد و مدت‌هاست در مواقع حساس امنیتی برای کشور از منبر این امام جمعه اهل سنت اظهاراتی خلاف امنیت ملی و تنش‌برانگیز شنیده می‌شود اما تامل‌برانگیزتر از گذشته به زبان آمده است؛ چراکه بیان این اظهارات و به نوعی دفاع یا حمایت از اقدام تروریست‌ها که صراحتا خلاف منافع ملی است، آن هم از تریبون رسمی امام جمعه اهل سنت زاهدان، دور از انتظار است و به نظر می‌رسد این‌بار باید به‌طور جدی نگران هموطنان پامنبری این شیخ بود که مشخص نیست در آینده با تحت تاثیر قرار گرفتن از این سخنان و هدایت اشتباه، دست به چه اقدامات خلاف منافع و امنیت ملی خواهند زد.

منافع مردم بلوچ یا اسرائیل و آمریکا؟

بنابراین درصورتی که حتی همین دلیل جیش‌العدل یا حقیقتا جیش‌الظلم برای حمله به پایگاه‌های نظامی بلوچستان و راسک را در نظر بگیریم، نه تنها دلیلی قابل هضم نیست بلکه عذری بدتر از گناه است چراکه نشان می‌دهد این گروهک با اهداف ضدتوسعه‌گرانه منافع کشور، دست به اقدامی تروریستی زده‌اند و دم از دفاع منافع مردم بلوچستان می‌زنند اما با خط گرفتن از آمریکا و اسرائیل، انگیزه‌ای جز تجزیه‌طلبی ایران ندارند.

گفت‌وگو با شیطان

درحالی حتی آمریکا هم جیش‌العدل را گروهکی تروریستی می‌داند که اخیرا مولوی عبدالحمید اسماعیل زهی، امام‌جمعه اهل سنت مسجدجامع مکی شهر زاهدان، مقامات جمهوری اسلامی و رهبر گروهک جیش‌العدل را به گفت‌وگو برای حل اختلافات توصیه کرده است. عبدالحمید سخنانش را در خطبه‌های نمازجمعه ۱۷ فروردین زاهدان با تاکید بر اخلاق آغاز و در ادامه به چند جمله کلیدی تصریح می‌کند که تامل بر آنها پاسخ شیخ را به طور کامل می‌دهد.

خون هموطن یا تجزیه وطن؟

مولوی عبدالحمید با تاکید بر امنیت استان و کشور و با بیان این‌که «ما موافق با هیچ ناامنی و خونریزی نیستیم»، ضمن دعوت از طرفین یعنی جمهوری اسلامی و گروهک تروریستی جیش‌الظلم به گفت‌وگو، اظهار می‌کند «ما یک اعتقادی داریم و آن اعتقاد گفت‌وگو است و معتقدیم که گفت‌وگوی خالی نتیجه‌ای ندارد. گفت‌وگو باید گفت‌وگویی باشد که انسان عمل کند و تغییرات در پیش آورد. ما هر دو طرف را تشویق و توصیه به نشست می‌کنیم. بنشینند با هم صحبت کرده و با صحبت مسائل را حل کنند تا این‌که بخواهند با گلوله و درگیری و خونریزی مسائل را حل کنند. گفت‌وگو خیلی موفق است.» او می‌افزاید: «گرچه کسی گفت‌وگو را گوش نمی‌کند و گوش‌هایش شنوا نیست ولی باز هم معتقدم و تاکید می‌کنم که همه ما گوش‌ها را شنوا و چشم‌ها را بینا کنیم.»

امام جمعه اهل سنت زاهدان همچنین ضمن توصیه به شنیدن سخنان مخالفان اظهار می‌کند: «اگر طرف ابوجهل و ابولهب و فرعون باشد که البته امروزی‌ها را نام نمی‌برم که تهمت درست می‌شود، باید حرفش را شنید. حضرت موسی حرف فرعون را هم شنیدند. حضرت رسول حرف ابوجهل و ابولهب را هم شنیدند. هر زمانی ابوجهل دارد و ابوجهل‌های زمان‌تان هم اگر با شما حرفی دارند، بشنوید که چه می‌گویند.»

سخن صریح با مولوی عبدالحمید این است که «ابوجهل‌های زمانه‌ات را بشناس. گفت‌وگو آداب خاص خود و لازمه‌ای دارد. گفت‌وگو نیازمند داشتن اشتراکاتی در هر دو طرف صحبت و پایبند ماندن طرفین روی آن اشتراکات است. حداقل‌ترین اشتراکات نیز قرار بر امنیت و منافع ملی است. در شرایطی که تروریست‌های جیش‌العدل تمام توان خود را بر سر اهداف اسرائیل و آمریکا گذاشته و درصدد تجزیه‌طلبی هستند، چطور می‌توان با نیت مصالحه به گفت‌وگو با آنها نشست؟ این گفت‌وگو چه نتیجه‌ای دارد؟ توافق بر سر جان و خون هموطنان، یا تجزیه وطن؟»

چطور این قدر قاطع از جانب مردم سخن می‌گویید؟

امام جمعه اهل سنت زاهدان در بخش دیگر سخنانش مطرح کرده که حرف مردم را قبل از این‌که کار از کار بگذرد و فرصت از دست رود، باید شنید؛ «اگر مردم اصلاحات می‌خواهند، اصلاحات انجام گیرد.» اما سؤالی که در ذهن ایجاد می‌شود آن است که آیا واقعا می‌توان نام «مردم» را بر تروریست‌هایی که دست‌شان به ریختن خون چندین هموطن نظامی و غیرنظامی آلوده شده، قرار داد؟ مگر تن‌ندادن به خواسته تروریست‌های جیش‌العدل به معنای نشنیدن مردم است؟ از سوی دیگر چطور آن قدر قاطع درباره راضی‌نشدن مردم به «اصلاحات» و در مقابل تمایل مردم برای تغییر حرف می‌زنید و این امر را در کنار لزوم شنیدن سخنان و مطالبات تروریست‌ها قرار می‌دهید؟ این حرف مگر تعبیری جز دعوت از مردم برای آشوب و به خطر انداختن امنیت ملی هم دارد؟

فلسطین، فلسطین ماند چون سر خم نکرد

او در جای دیگری از سخنرانی خود گفته است: «مردم فلسطین و غزه بالاترین رنج را می‌برند. اگر مسأله فلسطین حل شود و سرزمین اشغالی به خود فلسطینی‌ها برگردد، امنیت جهان تضمین است. وقتی حرف گوش داده نشود و مردم این صحنه‌ها را می‌بینند، ترور همین مسائل را راه می‌اندازد. ترور از این است که حرف مظلوم و حرف عادلانه را کسی گوش نمی‌کند و کسی تن به گفتمان و عدالت نمی‌دهد. از این رو خشونت به بار می‌آید. ترور خشونت است. حرف حق پذیرفته نشود، ترور ایجاد می‌شود.» این جملات مولوی عبدالحمید مصداق بارز نتیجه‌گرفتن اشتباه از کنار هم قرار دادن واقعیات صحیح است. بله، غزه بالاترین رنج را می‌برد، اما می‌دانید چرا؟ چون در مقابل ظالم به گفت‌وگو ننشست و تن به مقاومت برای پایداری بر سر اصول خود داد. در این میان مظلوم کیست؟ جمهوری اسلامی مخل امنیت و منافع ملی و ظالم است یا جیش‌الظلم؟ م گر هدف وسیله را توجیه می‌کند؟ آیا برای جلوگیری از هر خشونتی به اجبار باید تن به ظلم و درخواست ظالم داد؟ اگر چنین است، چرا واقعه کربلا برای امام حسین(ع) رخ داد؟

از رمضان مسیر بگیرید

کاش به مولوی عبدالحمید بگوییم به قول خودتان «از رمضان مسیر بگیرید، رمضان به من و شما مسیر می‌دهد و مسیر تقوا را جلوی من و شما می‌گذارد» و باز هم طبق گفته‌های خودتان در خطبه نماز جمعه ۱۷ فروردین «باید فکر نجات خود و جامعه را بکنید که این امر بسیار حیاتی و مهم است» تا ان‌شاءا... «ا... تعالی عاقبت همه را به خیر بگرداند».